

Ovogodišnji Future Nature započeo je u četvrtak 12. kolovoza. Nakon što sam, po prvi put, uspio dogovoriti prijevoz preko Facebook-a, baš toga četvrtka zaputio sam se iz Opatije prema Rovinju. Put je trajao nevjerojatnih šest sati, ali putovao sam u dobrom društvu pa nije bilo jako naporno. U Rovinju me dočekala jedna draga osoba koju nisam vidio gotovo godinu dana. S njom sam se, nažalost, družio samo jednu noć jer sam već u petak kasno navečer, sa troje frendova, otišao u Pulu da posjetim možda najveći trance festival u Hrvatskoj - **Future Nature**. Ubrzo nakon odlaska iz Rovinja moje noge su odskakivale u nabrijanom ritmu i psihodelično nabrušenim melodijama prenoseći dobre vibracije na cijelo tijelo.

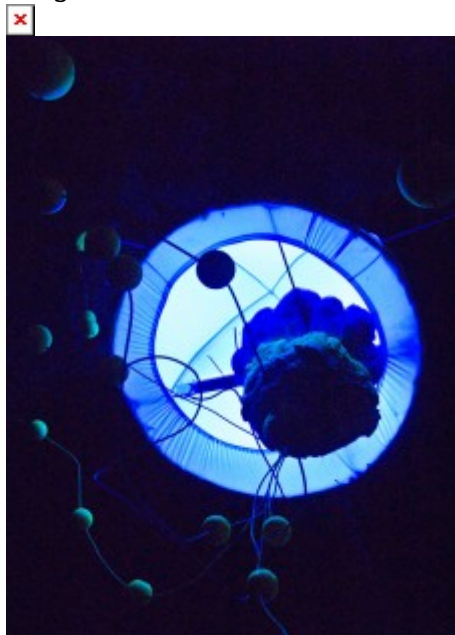
Atmosfera na main flooru

Kada sam došao na *main floor*, atmosfera je već bila uzavrela, a DJi su konstantno potpirivali vatru i tjerali atmosferu do usijanja. Nisam baš bio svjestan kako se zovu svi ti DJi što su se svakih 3 - 4 sata izmjenjivali na *deckovima* sve dok mi za uho nisu zapela neka dvojica. Čim su se popeli na stage, s prvim zvukovima što su ispuštali, izdvojili su se iz hrpe izvođača što su se izmjenjivali kao na pokretnoj traci. Njihov žestoki, distorzirani *psy trance*, za mene je bio vrhunac u noći s petka na subotu. Svojom žestinom i energičnošću zaintrigirali su me pa sam se potrudio da saznam kako se zovu.

Flegma & Nerso

Meduza i plankton

Bio je to srpski duo **Flegma & Nerso**. Pri kraju njihovog nastupa odlučili smo se prošetati izvan prostora održavanja festa na **Monumentima**, po ostaloj napuštenoj vojnoj infrastrukturi i arhitekturi te sam se ubrzo izgubio u crvotočini svojih misli...

Inače, na Monumentima su su bila postavljena dva *floora*. *Main floor* je bio ukrašen divovskom, raznobojom hobotnicom čiji su krakovi bili usmjereni uvis i natkrivali publiku, a uokolo su levitirale meduze i slični vodeni organizmi. Ovi motivi su vrlo efikasno dočaravali temu ovogodišnjeg festivala - **vodu**. Čini mi se da je čak i plankton levitirao u obliku obojanih kugli od stiropora nabodenih na žicu. Svim ovim ukrasima vješto je postignut efekt vode. *Chill floor* je standardno bio ukrašen narančastim gljivama s puno manje boja kako bi vam se oči mogle odmoriti od silnih podražaja s *maina*. Na oba *floora* rasvjeta je dodatno

začinjavala motive ukrasa i pojačavala njihov efekt.

Naokolo *floorova* bilo je podignuto nebrojeno mnogo šatora isprepletenih s razim šankovima što su nudili palačinke, vegetarijansku hranu i meso, energetska pića od bazge i guarane, kavu... Osim ugostiteljskih štandova, bilo je tu i nekoliko štandova s neobičnim nakitom i odjećom. Na moje čuđenje, ovogodišnji Future Nature bio je vrlo dobro posjećen - vjerojatno s razlogom jer su se organizatori - **Audiovizualna udruga Marsova soba** - zbilja potrudili. Publika je bila multinacionalna, a opet međusobno visoko tolerantna jer nisam zamijetio nijedan incident, što je čitav događaj učinilo još i boljim. U paketu s multinacionalnim dolazi i šarenilo boja kože i odjeće koju su svi ti ljudi nosili te jezika koje su govorili. Svi oni plesali su zajedno kao pravo pleme, slaveći svoje i tuđe postojanje - **slaveći život** - svakidašnji povod za slavlje jer raj je sada i ovdje!

Naoko zanimljiv čovjek

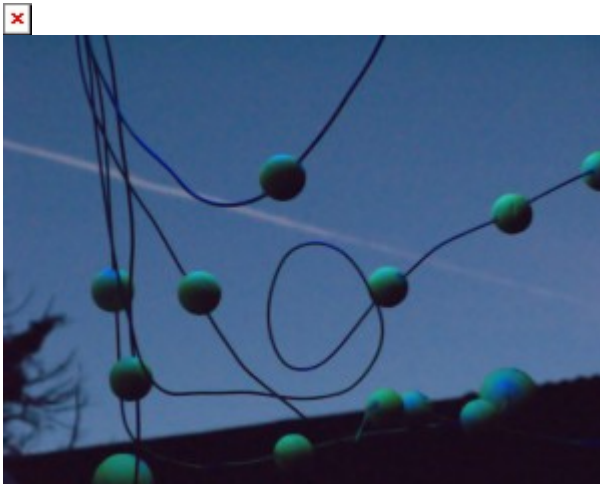
...i još jedan

...i...još jedan

...polako se vraćajući iz beskrajne crvotočine svojih misli - moje osobne, svojevrsne zečje rupe - shvatio sam gdje se nalazim. Sjedio sam pokraj šatora od ljudi koji su me u četvrtak odbacili do Rovinja. Tanjo, pusa! Nemoj ča zamerit! Nakon mukotrpnog suočavanja sa samim sobom i nekoliko spoznaja, tijelo mi se pomalo gasilo i tražilo odmor dok je mozak i dalje radio punom parom kao kakav nepogrešivi stroj. Pokušavao sam zaspati, ali nisam mogao isključiti zvučne podražaje koje su moje uši neprestano registrirale. Osim što je

glazba svirala non-stop i dopirala do mene, iako sam se nalazio 300 - 400 metara od zvučnika, tu je bio i moj dragi prijatelj što mi je pravio društvo dok je trajala moja misaona crvotočina. Vjerojatno je u isto vrijeme on doživljavao svoju, ali bili smo svjesni jedan drugog. Taj moj dragi prijatelj je jedan od onih što su preživjeli devedesete smučajući se po *partyjima* na relaciji Ambasada Gavioli - K4 - Fort Buorgignon - Quorum i sličnim mjestima što su u to vrijeme na velika vrata uvodili elektronsku glazbu na ove prostore. U tim satima, kada je Sunce nemilosrdno bacalo svoje zrake po Zemlji, on ih je s užitkom upijao iako su možda bile malo prejake. Njegovo se žilavo, partijanersko tijelo nije gasilo iako je od mene stariji desetak godina - ipak su svi ti treninzi u devedesetima urodili dobrom kondicijom. U trenucima kada sam svim svojim bićem želio doživjeti san, on mi je neprestano vraćao budnost. U jednom od tih trenutaka, odustavši od sna, pogledao sam ga i vidio njegov mlađahni duh što je možda bio zarobljen u prošlosti odnosno proživljenoj mladosti gdje su ljudi što su ga tada okruživali, bili jednako mladi kao i on, puni ljubavi i životne energije, uvijek spremni za dobar provod. Međutim, svi ti ljudi nisu odrasli, kako za sebe vole reći, već im je duh ostario. Sale ti si kralj! Živio!

Plankton

Nakon nekog vremena i urnebesnog, psihodelično - histeričnog smijeha proizašlog iz interakcije sa prisutnima, ipak sam odlučio zaspiti. Tanja i jedan dio ekipe je otišao kući. Uskoro nakon toga Sale se odlučio vratiti na *main floor*, a ja sam konačno zaspao. Bilo je negdje oko 13.00 i bila je subota. Nisam baš siguran da li sam uopće spavao, ali mogao bih tako nazvati to psiho-fizičko stanje u kojem sam se prevrtao u vreći, vjerojatno tražeći duhovni mir, a misli su nekontrolirano navirale... Tako sam proveo par sati. Muzika je i dalje dopirala iz daljine i nije mi dopuštala da stvarno zaspem. Naposljetku sam odlučio da se i ja vratim na *main floor* gdje sam zatekao Saleta jednako veselog i željnog provoda kao da smo tek došli - nije pokazivao baš nikakve znakove umora.

Preko dana se puštala malo blaža varijanta *trancea* s primjesama *break beata* i *electra*. Meni se više dopala ta danja varijanta, a posebno mi se svidio **DJ Dovla** iz Zagreba. On je genijalnim odabirom stvari održavao sve te ljude budnima i poticao ih na ples, a time je privukao i moju pažnju. Sunce je već lagano odmicalo na zapadu i sjene su postajale sve duže, muzika je neprestano tresla moj sluh, a Sale je i dalje pokazivao ogromnu količinu energije. Odlučili smo da se odvezemo do Pule da promijenimo ambijent i da popijemo caffè i rakiju. Ubrzo su se i pive zaredale tako da smo se opet malo opustili. Čitavo vrijeme koje smo proveli u Puli *trance* mi je tutnjao u glavi iako smo sada bili nekoliko kilometara od Monumenti. Smračilo se.

Kada smo se vratili na Monumente, činilo mi se da se noć ponavlja jer sam zatekao istu situaciju na *main flooru* kao i večer prije - ljudi su žestokim plesom dizali niski oblik prašine što mi je ulazila u nosnu šupljinu, DJi su se opet izmjenjivali na deckovima, ali nijedan mi nije privukao pažnju. Odjednom mi se počelo užasno spavati i nisam više mogao držati oči otvorene. Začudo, i Sale se konačno umorio. Sjeli smo u auto i zaspali. Budio sam se nekoliko puta zbog neudobnosti, a sjećam se da je i kiša padala različitim intenzitetom gotovo čitavu noć. Čini mi se da su muziku morali ugasiti negdje poslije tri sata ujutro kako bi zaštitili opremu od kiše. Probudili smo se negdje oko sedam sati ujutro, zapalili auto i, onako izmučeni od neudobnog spavanja, krenuli na put k domu svom.

Ovogodišnji Future Nature je bio „za deset“! Konačno je ostvario veliki dio svoga potencijala i nagovijestio tendenciju da preraste u svjetski događaj u rangu s OZOROM. Nadam se da će organizatori nastaviti s dobrim radom i uspjeti do kraja ostvariti taj potencijal jer slijedeće godine možemo očekivati tematsku posvetu **vatri** kao elementu što prožima sve što postoji. Vidimo se slijedeće godine, a do tada, uživajte u životu i slavite ga svaki dan!

✖✖ Tekst i fotografije: Nikica Karas